

Rikslønnsnemndas kjennelse av 23. juli 1964
i sak nr. 12 og 15 - 1964:
Norsk Arbeidsgiverforening og Entreprenørens Landssammenslutning
på den ene side
og
Landsorganisasjonen i Norge og Norsk Arbeidsmandsforbund
på den annen side.

Sak nr. 12-1964 gjelder tariffrevisjonen 1964 av overenskomsten angående utførelse av anleggsarbeider, innbragt for Lønnsnemnda i henhold til dens kjennelse av 11. mai 1964, avsnitt V.

Sak nr. 15-1964 gjelder krav om opprettelse av overenskomst for brakkebetjeningen (kokker) ved 5 anlegg, som utføres av 4 entreprenørfirmaer, innbragt for Lønnsnemnda ved kongelig resolusjon av 10. juli 1964.

Nemndas sammensetning:

1. Sorenskriver Kai Knudsen, formann.
2. Direktør i NAF, Trygve Kleppe.
3. Nestformann i LO, P. Mentsen.
4. Sivilingeniør Olav Tøndevold, utpekt av E.L.
5. Forretningsfører Walter Kristiansen, utpekt av N.Arb.m.forb.

Med partenes samtykke er sakene forent til felles behandling, og Lønnsnemnda er satt med 5 medlemmer, hvorav formannen, Kleppe og Mentsen avgir votum, jfr. lov om lønnsnemnd av 19. desember 1952, § 2, siste ledd.

Partene møtte for lønnsnemnda, gjorde rede for saken og nedla påstand i møte den 16. juli 1964. Etter at saken var drøftet i flere møter ble det den 23. juli 1964 avsagt

K j e n n e l s e:

Anleggsoverenskomsten ved de private anlegg ble oppsagt av forbundet, som den 13. januar 1964 oversendte de krav det reiste ved tariffrevisjonen i 1964. Det ble innledet forhandlinger mellom partene i overenskomsten den 5. og 6. februar, uten at det ble oppnådd enighet.

Anleggsoverenskomsten omfattes av lønnsnemndas kjennelse av 11. mai 1964 vedkommende de generelle krav som ble reist ved tariffrevisjonen 1964 mellom NAF og LO. I kjennelsens slutning, avsnitt V, er bestemt:

"De direkte tariffparter skal straks oppta forhandlinger om tilpasning av denne kjennelse, og forøvrig forhandle om de forslag som er satt frem og som fremdeles opprettholdes.

Det partene ved disse forhandlinger blir enige om, vil bli innarbeidet som en del av den endelige lønnsnemndskjennelse. De krav som partene ikke blir enige om, går tilbake til lønnsnemnda til endelig avgjørelse."

Slike tilpasningsforhandlinger ble ført mellom partene 28. og 29. mai og 18. juni. I disse møter ble de enige om tilpasningen når det gjelder lønnssetningene, og det ble også avtalt endel andre mindre endringer.

Begge parter fant å måtte opprettholde endel krav, som ikke ble imøtekommet fra den annen side. Det gjelder for forbundets vedkommende krav om forhøyelse av enkelte særtillegg, innføring av 40-timers uke ved arbeide under overtrykk, arbeidstidsinndelingen, at faringstiden skal inngå i arbeidstiden ved alt arbeide under jord samt endringer i bestemmelsen om brakker.

Entreprenørenes Landssammenslutning opprettholdt krav om endring av bestemmelsen om lønnsutbetaling, høyfjellstillegg og bruk av metode- og tapstidsstudier.

Under behandlingen for lønnsnemnda har partene opprettholdt disse krav. Det vises forøvrig til deres skriftlige saksframstillinger med påstand.

Krav om overenskomst for kokker ved 5 kraftanlegg ble reist av forbundet 13. februar 1964, og det ble holdt forhandlingsmøter i mai og juni uten at det ble oppnådd enighet. Plassene ble oppsagt til fratredelse 15. juli. Da heller ikke meglingen førte frem, ble saken innbragt for lønnsnemnda ved kongelig resolusjon av 10. juli 1964 med hjemmel i lov av 24. april 1964 om lønnsnemndsbehandling av arbeidstvister i samband med tariffoppgjørene i 1964, § 2.

Det forslag til overenskomst som forbundet har fremlagt er i store trekk det samme som gjelder for kokker ved Statens

jernbane- og kraftanlegg, med noe høyere lønnssetser.

Entreprenørenes Landssammenslutning har ikke vært villig til å gå med på en separat overenskomst for kokker ved de private anlegg, og har vist til at anleggsoverenskomsten forutsetter at alle entreprenørers arbeidstagere på anlegget skal gå inn under én overenskomst. Det er etter overenskomsten anlegget som ansetter kokker, selv om utgiftene fordeles mellom det og brakkelaget i et bestemt forhold. E.L. har lagt frem forslag om å tilføye en bestemmelse i anleggsoverenskomsten slik at kokkenes lønns- og arbeidsvilkår blir dekket. E.L. har fremholdt at forholdene for brakkekokkene ved entreprenørenes anlegg er så variable, at det ikke synes mulig å komme frem til noen annen hensiktsmessig tariffordning enn et minstelønns-system.

Rikslønnsnemndas merknader.

Det vesentligste spørsmål ved årets revisjon av anleggsoverenskomsten er inndelingen av arbeidstiden for arbeidere i tunneler og bergrom.

Ved lov av 13.4.1962 ble det gjennomført 40 timers uke ved tunneldrift i fjell og utsprengning av bergrom under dagen, men med adgang til å regne uketiden i gjennomsnitt over nærmere avtalt tidsrom. Etter Arbeidervernlovens § 23 nr. 5, er det overlatt til partene å avtale hvordan arbeidstidsinndelingen skal være. I Arbeidervernlovkomitéens innstilling, som ligger til grunn for loven, uttaler samtlige medlemmer:

"Komitéens medlemmer er enige om at det bør være adgang til å utligne arbeidstiden over en lengre periode. Vanligvis oppholder tunnelarbeiderne seg ved anleggene i lengre tidsrom ad gangen og reiser som regel hjem bare i forbindelse med ferie og de store høytider. De har derfor behov for å kunne samle opp fridager til slik hjemreise. Etter Arbeidervernlovens § 23 - 1 tredje ledd er det adgang til å inngå skriftlig avtale om gjennomsnittsberegning av den alminnelige arbeidstid over et tidsrom på høyst 1 år, jfr. også fellesforslaget av 1958 fra Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge vedrørende nedsettelse av arbeidstiden. Denne ordning gir blant annet adgang til oppsamling av fridager. Komitéen mener at en tilsvarende ordning bør kunne gjennomføres for tunnelarbeidere med kortere arbeidstid. Avregningsperioden kan da innenfor rammen av 1 år avgrenses nærmere i den enkelte avtale eller i tariffavtale."

Kommunal- og Arbeidsdepartementet har også lagt betydelig vekt på dette moment når det har gått inn for en nedsettelse til 40 timer pr. uke, og har i Ot.prp. nr. 27 uttalt:

"Det kan også pekes på at driftstiden ved anleggene er varierende og at arbeidet ved de fleste anlegg er innstilt i større utstrekning enn det som følger av 3 ukers årlig ferie og vanlige helgedager. Driftstiden for samtlige anlegg i gjennomsnitt oppgis av komitéen til om lag 44 driftsuker pr. år. Det

foreligger opplysninger om at det på anleggene har innarbeidet seg den praksis at arbeidstagerne i tillegg til den lovfestede ferie, har en del fridager, særlig i sammenheng med de store høytider som jul og påske. Dette har formentlig sammenheng med at anleggsarbeiderne flytter fra sted til sted ettersom de enkelte anlegg avsluttes og nye påbegynnes, og som regel er de i den tid de er i arbeid, henvist til å leve adskilt fra sin familie. En ordning med ekstra fridager er derfor rimelig og naturlig, slik at anleggsarbeiderne får anledning til å besøke sine familier."

I forhandlingsmøter 13, 21 og 22 september og 8. oktober 1962 ble det avtalt mellom organisasjonene hvordan nedsettelsen av arbeidstiden skulle gjennomføres. Avtalen bestemmer at arbeidstidens fordeling for såvel dag- som skiftarbeidere avtales skriftlig mellom anleggsledelsen og tillitsmennene under hensyn til de lokale forhold ved det enkelte anlegg. Hvis enighet ikke oppnåes, fastsetter protokollen den ordning som skal gjelde. Den går stort sett ut på en ukentlig arbeidstid på 42.5 timer i den tid arbeidet foregår, med avspasering av de 2½ timer pr. uke i forbindelse med jul, påske, pinse eller andre bevegelige helligdager og høytidsdager. Denne avtale er en del av anleggsoverenskomsten.

Norsk Arbeidsmandsforbund krever nå en endring av avtalen som innebærer ett skift kortere driftstid pr. uke - for 2-skiftsdrift dog en forlengelse av de øvrige skift med 1/2 time. For arbeiderne innebærer kravet 40 timer pr. uke på 1 og 2 skift, og 40 timer i gjennomsnitt over en 3 ukers periode for 3-skiftsarbeiderne. Etter kravet vil det ikke bli opptjent noen tid til avspasering i forbindelse med jul, påske eller andre helligdager. Kravet er i samsvar med den inndeling av arbeidstiden som gjelder ved Statens anleggsdrift.

Entreprenørenes Landssammenslutning har fremholdt at anleggsarbeiderne gjennom mange år er vant med lengre stans i forbindelse med jul og påske. Slik arbeidsstedene flest er beliggende, er det forståelig at arbeiderne ønsker lang jule- og påskeferie, for i alle fall da å kunne være sammen med sine familier. Arbeidsgiverne har derfor liten lyst til å korte inn på disse feriene og tror dessuten at det vil vekke stor motvilje hvis man går til et slikt skritt. De frykter for at det kan inntre betydelig skoft i de dager arbeiderne er vant til å ha fri. En gjennomføring av forbundets krav vil føre med seg at tunnelarbeiderne får mindre enn 40 timers uke i gjennomsnitt om året, selv om man regner med den utvidelse av ferien som trer i kraft fra neste år. Dette vil medføre fordyrelse av anleggene og være i strid med forutsetningene for arbeidstidsnedsettelsen.

Lønnsnemnda finner at forbundet har adgang til å bringe inn for Lønnsnemnda krav om revisjon av protokoll av 1962 om arbeidstidsinndelingen. Forbundet har fremholdt at når man i 1962 gikk med på den nå gjeldende ordning, hang det sammen med at man var midt i en tariffperiode og ikke hadde adgang til å si opp overenskomsten. Det anså det påkrevet å ha en avtale hvis de lokale forhandlinger ikke førte frem.

Forbundet reiste dengang og senere krav om å få den samme arbeidstidsinndeling som ved Statens jernbane- og kraftanlegg, og bragte spørsmålet inn for 4-mannsutvalget, som den 29. oktober 1963 fant

at det måtte utstå til kommende tariffrevisjon. Ved oppsigelsen av overenskomsten og ved de krav som ble fremsatt i forbindelse med årets tariffrevisjon, har forbundet gjort det som var mulig for å få tatt opp spørsmålet om en endring av avtalen om arbeidstidsinndeling.

Lønnsnemndas flertall, formannen og Mentsen, finner at ordningen fortsatt bør være den at arbeidstidsinndelingen skal avtales skriftlig mellom anleggsledelsen og tillitsmennene, under hensyn til de lokale forhold ved det enkelte anlegg. Arbeidervernlovkomitéen pekte i denne forbindelse på Fellesforslaget av 1958 mellom NAF og LO om nedsettelse av arbeidstiden, hvor det uttales at den må skje på en slik måte at en mest mulig tilgodeser de produksjonsmessige forhold i vedkommende industri, bransje eller bedrift.

Flertallet finner videre at det fortsatt bør være en fastlagt ordning, som gjelder hvis enighet ikke oppnåes. Flertallet har lagt vekt på at loven forutsetter at det må inngås avtale mellom partene hvis uketiden skal beregnes i gjennomsnitt over en periode, og at forbundet har gått meget sterkt imot å fornye den hittil gjeldende avtale. Flertallet har under de foreliggende omstendigheter innført en tilsvarende ordning som den som gjelder ved Statens jernbane- og kraftanlegg.

Flertallet er klar over at denne endring kan føre til vanskeligheter hvis den blir gjort gjeldende og arbeiderne gjennomfører forlenget jule- og påskeferie som tidligere. Flertallet mener imidlertid at disse vanskeligheter må og kan avklares i forbindelse med de forhandlinger som blir ført på det enkelte anlegg om på hvilken måte 40-timersuken skal gjennomføres. Hvis anleggsarbeiderne vil ha den samme ordning som ved Statens anlegg, er det klart at de må ta den konsekvens at den tidligere praktiserte fritid må innskrenkes når den ikke lenger kan opptjenes.

Av hensyn til de anlegg som for tiden er under utførelse eller hvor forberedelsene er ferdig, finner flertallet at den hittil gjeldende ordning må gis forlenget varighet til 1.april 1965 for disse anleggs vedkommende.

Forbundet har krevet en økning av godtgjørelsen for bevegelige helligdager med 12.5 % for de arbeidere som har 40-timers uke. Bakgrunnen for dette krav er at det ved tariffrevisjonen i 1963 ble avtalt at godtgjørelsen til de mannlige arbeidere som ikke er i ordinært arbeid på de bevegelige helligdager, skal økes trinnvis slik at den fra 1.mai 1967 er basert på full godtgjørelse, tilsvarende den som gjelder etter loven om 1. og 17. mai. Etter avtalen skal økningen skje trinnvis over 4 år for de arbeidere som går inn under anleggsoverenskomsten og for de byggefag - herunder murerfaget - som har den såkalte B-ordning "etter regler i egen protokoll mellom partene".

Slik protokoll ble opprettet mellom de interesserte parter den 20.april 1963. Som grunnlag for beregningene skal benyttes den veiede gjennomsnittsførtjeneste for anleggsarbeiderne og de bygningsarbeidere som omfattes av B-ordningen. Opptrapningen av helligdagsgodtgjørelsen skjer etter en bestemt prosentsetning i hvert av de 4 år. Arbeidsgiveren skal avsette et bestemt ørebeløp for hver arbeidstime det oppspares for de respektive arbeidere og utbetales periodevis til hver enkelt. Ved første opptrapningstrinn ble det beløp som skal avsettes, fastsatt til 31 øre pr. arbeidet time.

Forbundet har fremholdt at de arbeidere som har 40 timers arbeidsuke i tunneler og bergrom, får avsatt et mindre samlet beløp pr. uke enn de arbeidere som arbeider 45 timer, og de får derved utbetalt lavere godtgjørelse for de bevegelige helligdager enn de øvrige. Dette er så meget mere urimelig som arbeiderne med 40-timers uke ved sin høyere timefortjeneste løfter det gjennomsnittlige øretillegg som avsettes pr. arbeidet time. Forbundet har ansett det som en selvsagt forutsetning at det også for godtgjørelsen for bevegelige helligdager skulle skje en omberegning for de som har 40-timers uke, d.v.s. med 12.5 % tillegg.

Entreprenørenes Landssammenslutning har gjort gjeldende at protokollen av 20.april 1963 har fastsatt den beregningsmåte som skal følges under opptrappingsperioden frem til 1967 for anleggsarbeiderne og de byggefag som har B-ordningen. Alle parter er bundet til å følge det opplegg som er fastlagt i protokollen. Arbeidstidsforkortelsen til 40 timer uken for tunnel-drift m.v. forelå allerede da protokollen av 1963 ble opprettet. Det foreligger her en langsiktig avtale som Lønnsnemnda ikke kan gjøre noen endringer i.

Lønnsnemnda er enig i at det her foreligger en avtale som er bindende for partene til opptrappingen er gjennomført i 1967. Om de anleggsarbeidere som har 40-timers uke er berettiget etter avtalen til et høyere øretillegg pr. arbeidet time enn de som har vanlig arbeidsuke, er et rettsspørsmål som det ligger utenfor Lønnsnemndas kompetanse å avgjøre.

Når det gjelder forbundets krav om omregning av bas- og skytebas-tilleggene i § 3 etter 45 timers arbeidsuke for dem som har 40 timers arbeidsuke, viser Lønnsnemnda til at det her dreier seg om en minstelønnssats og at den ikke er tatt med blant de tarifferte satser som skulle forhøyes i protokollen av 13., 21. og 22. september og 8.oktober 1962 om lønnskompensasjon.

Spørsmålet om sesongarbeide bør omfattes av 40 timers arbeidsuken, og om faringstiden til og fra arbeide under jord skal foregå i arbeidstiden, ble behandlet av Arbeidervernlovkomitéen i dens innstilling av 27.april 1961, og Lønnsnemnda finner ikke at det er grunnlag for noen annen vurdering nå.

Entreprenørenes Landssammenslutning har under lønnsnemndsbehandlingen erklært seg enig med forbundet i at brakkene skal utstyres med kjøleskap tilstrekkelig stort for belegget.

Forbundet har foreslått at entreprenøren skal foreta trekk av forsikringspremien i arbeidernes lønn etter oppgave fra vedkommende forsikringsselskap, hvor arbeiderne ønsker å tegne kollektiv ulykkesforsikring og ønsker premien trukket. Spørsmålet ble behandlet av 4-mannsutvalget 29.oktober 1963. Man var enig om at 4-mannsutvalget ikke kunne gi bedriftene noe pålegg om å trekke den omhandlede forsikringspremie. Da man imidlertid fant at arbeidernes tegning av kollektiv ulykkesforsikring under de rådende forhold var et godt tiltak, besluttet utvalget å henstille til partene å forhandle om en ordning med trekk i lønnen, men slik at bedriften ble holdt skadesløs. Lønnsnemnda har det samme syn og gjentar henstillingen.

Brakkebetjening (kokker).

Lønnsnemnda er enig i at lønns- og arbeidsvilkårene for brakkebetjening (kokker) bør være i anleggsoverenskomsten, og viser til de bestemmelser som er inntatt i slutningen.

Kleppe med tilslutning av Tøndevold er ikke enig i flertallets avgjørelse av arbeidstidsinndelingen for de arbeidstagere som har 40 timers arbeidsuke i tunneler og bergrom.

Det kan neppe være tvil om at det for en rasjonell arbeidsdrift er nødvendig å ha en forholdsvis elastisk ordning for gjennomføring av 40 timers uken. Det fremgår klart av Arbeidervernlovkomitéens innstilling at komitéens flertall var av den oppfatning at partene burde avtale ordninger som ga gjennomsnittlig 40 timers effektiv arbeidstid over et noe lengre tidsrom, hvorved man ville kunne imøtekomme arbeidernes ønske om å få en noe lenger fritid i forbindelse med f.eks. jule- og påskeferiene. Jeg er klar over at det fortsatt vil være adgang til å inngå lokale avtaler om gjennomføring av 40 timers uken over en lengre periode enn 3 uker. Hvis partene imidlertid ikke blir enige, vil man etter den avgjørelse flertallet har truffet, bli nødt til å bruke en 3 ukers periode, hvilket vil medføre at man mister et fullt skift pr. uke. Dette vil bety en mindre rasjonell drift enn tidligere, og altså en tilsvarende forlengelse av den tid som vil medgå for å få anlegget ferdig. Jeg mener derfor at den ordning Entreprenørens Landssammenslutning og Norsk Arbeidsmandsforbund ved frivillig inngått avtale var blitt enige om i 1962, burde ha vært opprettholdt.

Forøvrig er jeg enig i kjennelsen.

Forøvrig vises til slutningen.

S l u t n i n g :

- I. Overenskomsten mellom Norsk Arbeidsgiverforening, Entreprenør-
enes Landssammenslutning og de i Arbeidsgiverforeningen stående
entreprenørbedrifter på den ene side og Landsorganisasjonen i
Norge, Norsk Arbeidsmandsforbund og vedkommende avdelinger av
forbundet på den annen side fornyes til 31. mars 1966 med følg-
ende tilføyelser og endringer:

§ 6 - Arbeidstid.

Protokolltilførsel til § 6 utgår.

Som nytt avsnitt tilføyes:

"Bestemmelser om 40 timers uke ved tunneldrift i fjell og
utsprengning av bergrom under dagen etter Arbeidervern-
lovens § 23, pkt. 5.

Hvis partene ved det enkelte anlegg ikke blir enige om på
hvilken måte 40 timers uken skal praktiseres, eventuelt
med bistand fra overenskomstens hovedparter, skal følgende
gjelde:

For 1- og 2-skiftsarbeidere skal den daglige arbeidstid
være 8 timer.

Ved 3-skiftsarbeid skal arbeidstiden inndeles slik at det
blir to fridager i løpet av en 3-ukersperiode, og arbeids-
ordningen skal være at formiddagsskiftet arbeider 45-
timersuke, mens nattskift og ettermiddagsskift arbeider
37½ time pr. uke (med denne arbeidsordning er det forut-
setningen at nattskiftet som skal gå på søndag kveld blir
friskift og ettermiddagsskiftet som skal gå på arbeid
lørdag middag blir friskift.)

Merknad:

Ved igangværende anlegg, og for anlegg som ennå ikke er på-
begynt, men hvor leveringstid er fastsatt ved bindende kon-
trakt som er inngått innen 15. august 1964, gjelder den
ordning av arbeidstidsinndelingen som er fastsatt i proto-
koll av 13., 21. og 22. september samt 8. oktober 1962,
inntil 31. mars 1965."

§ 8 - Lønningenes utbetaling.

Første setning skal lyde:

"Lønningsterminen utløper hver annen lørdag, og lønningene
blir å betale senest den følgende torsdag ved arbeidstidens
slutt."

Paragrafen tilføyes som nytt ledd:

./.

"Lønnen kan utbetales ved overføring til lønns Sparekonto, ved sjekk, bankanvisning eller giro.

Lønnen avrundes opp eller ned til nærmeste hele krone."

§ 13 - Brakkebetjening (kokker).

- I. Kokker og hjelpekokker ansettes av anlegget etter samråd med brakkesjefen, som skal høre brakkelagets mening. Før tiltredelsen skal det foreligge en av anlegget godkjent helseattest fra lege.
- II. Laget holder kokkene med kost.

Anlegget yter kokkene fri bolig og dekker deres ferielønn, arbeidsgiverens andel av trygdepremier, godtgjørelse for fravær som skyldes bedriftsulykker og arbeidsgiverens tilskudd til fond for dagpenger under sykdom.

De øvrige utgifter til kokkene deles med 50 % på laget og 50 % på anlegget.
- III. Den ordinære arbeidstid skal ikke overstige 45 timer pr. uke. Kokkepersonalet skal ha en ukentlig fridag, hvorav minst annenhver søn- eller helligdag. 1. og 17. mai er fridager og i de tilfelle hvor kokken må arbeide på disse dager skal hun ha en ekstra daglønn.

I brakker hvor det er to eller flere kokker skal brakkesjefen i samråd med kokkene inndele arbeidstiden slik at kokkene ikke får over 45 timers arbeid pr. uke gjennomsnittlig i en 4-ukersperiode.
- IV. Brakkekokker og hjelpekokker lønnes etter følgende satser inklusive dyrtidstillegg:
 1. a) for gjennomsnittsbelegg pr. kokke inntil 8 mann kr. 176.00 pr. uke. Fra 1. april 1965 kr. 180.50.
 - b) for gjennomsnittsbelegg pr. kokke inntil 9 - 11 mann kr. 191.00 pr. uke. Fra 1. april 1965 kr. 195.50.
 - c) for gjennomsnittsbelegg pr. kokke inntil 12 - 13 mann kr. 201.00 pr. uke. Fra 1. april 1965 kr. 205.50.
 - d) for gjennomsnittsbelegg pr. kokke inntil 14 - 15 mann kr. 212.00 pr. uke. Fra 1. april 1965 kr. 216.50.

Ved beregning av gjennomsnittsbelegget legges antall brakkedager i lønningsperioden til grunn.

Ved brakkebelegg inntil 60 mann tilkommer brakkekokken dessuten kr. 6.00 pr. uke pr. kokke i brakkelaget (inklusive brakkekokken). Ved brakkebelegg over 60 mann forutsettes engasjert messebestyrer (-inne) uavhengig av overenskomstens bestemmelser, og brakkekokken tilkommer i så fall kr. 18.00 pr. uke i tillegg til satsene under a - d.

I brakker hvor det er vedfyring på rommene og det ikke er elektrisk koking og varmt vann, tilkommer hver kokke et tillegg på kr. 11.73 pr. uke.

2. I lønnsatsene under punkt 1, a-d, er inkludert godtgjørelse for kokkenes faste fridager og for bevegelige helligdager. Hvor ikke hele brakkelaget har samme arbeidstid, tilstås hver kokke et tillegg av kr. 20.00 pr. uke.

Kokkene tilstås 2 hvite forklær og 2 hvite hetter pr.år.

3. Under arbeidernes fravær jul og påske bortfaller lønn til kokker og hjelpekokker, dog utbetales kostgodtgjørelse etter kr. 8.25 pr. løpende dag. Lønnen reduseres ikke hvis noen arbeidere er fraværende inntil 3 dager og betaler brakkeleie i denne tid.
 4. Det utbetales et tillegg av kr. 5.61 pr. uke etter 2, 4, 6 og 8 års tjeneste. Ved nyantakelse av kokker kan det tilstås ett eller flere alderstillegg etter lengden av eventuell tidligere praksis som anlegget og brakkelaget finner fyllestgjørende, herunder husmorpraksis og husholdningsskole.
 5. En kokke forutsettes normalt å stille for inntil 12 mann, men kan pålegges å stille for inntil 15 mann for kortere tid.
- Under spesielle forhold skal det være adgang til å fravike ovenstående bestemmelser om antall mann pr. kokke, når alle parter er enige om det.
6. Kokker gis tillegg på høyfjellsstrekninger og liknende øde strøk med kr. 13.77 pr. uke under samme forutsetning som anleggsarbeiderne.
 7. Ved jul-, påske- og fellesferie tilkommer brakkekokken godtgjørelse kr. 28.00 pr. dag for en dag etter at arbeidet er avsluttet og en dag før arbeidet påbegynnes. Fra 1.april 1965 kr. 28.75. Ved brakker hvor det er flere kokker, tilstås samme godtgjørelse for en dag også for hjelpekokker før arbeidet påbegynnes.
 8. Kokke som må arbeide den dag hun skulle vært fri, får en ekstra daglønn av samme størrelse som den hun ellers har.

Ved sykdomsforfall hvor vikar ikke kan skaffes, blir lønnsutbetalingen å praktisere på samme måte som for fridager.

- V. For kokker og hjelpekokker stiller anlegget til disposisjon eget rom. Rommet skal inneholde salongbord, 2 gode stoler, kommode, stort speil og stort klesskap. Jfr. for øvrig anleggs-overenskomstens § 10.

./.

VI. Ferie gis i samsvar med ferieloven.

Kostpenger i ferien betales med kr. 8.25 pr. dag.

VII. Foruten matlagning påligger det kokkene å sørge for at den daglige rengjøring m.v. blir utført i samsvar med brakke-reglementets bestemmelser. Vask av mannskapsrom, korridorer, vaske- og tørkerom (lomp-rom) betales særskilt, hvor vaskehjelp ikke kan skaffes. Kokkene plikter ikke å utføre klesvask for arbeiderne, og tilkommer, i tilfelle, særskilt betaling herfor av vedkommende arbeider.

I brakker med vedfyring sørger kokkene for at det i den kolde årstid fyres på rommene før de skal benyttes.

Merknad 1.

Følgende bestemmelser i denne overenskomst gjelder også for brakkebetjeningen:

- § 1: Overenskomstens omfang.
- § 2 g: Dagpenger under sykdom og bedriftsulykker.
- § 2 h: Bedriftsulykkesbestemmelser for unge arbeidere.
- § 2 j: Fellesordningen for tariffestet pensjon (FTP).
- § 8: Lønningenes utbetaling.
- § 9: Oppsigelse.
- § 12: Reiser.
- § 14: Varighet.

Forøvrig gjelder ikke Anleggsoverenskomstens bestemmelser.

Merknad 2.

§ 13 skal gjøres gjeldende ved anlegg hvor kokkene er organisert i tilslutning til Norsk Arbeidsmandsforbund og hvor forbundet fremsetter krav om tariffavtale for disse.

Merknad 3.

Ingen arbeidstager skal få nedsatt sin lønn på grunn av gjennomføringen av foranstående lønns- og arbeidsvilkår.

§ 10, VI - utgår.

Tidligere § 13 blir § 14.

Ny protokolltilførsel 6, etter § 14. (Tidligere 6 blir 7 osv.).

"Partene er enige om at man mest mulig bør ta i bruk de nødvendige hjelpemidler for å effektivisere produksjonen.

Som en følge av denne oppfatning anser partene at metode- og tapstidsstudier bør tas i bruk i størst mulig utstrekning. Partene skal i samarbeid med LO og NAF utarbeide nødvendige retningslinjer."

Endringene i anleggsoverenskomstens §§ 5, 7 og 10 som er foretatt i henhold til protokoll av 28. og 29. mai og 18. juni d.å. i avsnitt II og ny § 13, gjøres gjeldende fra og med første lønningsperiode etter 24. juli 1964.

Kai Knudsen (s.)

P. Mentsen (s.)

Trygve Kleppe (s.)

Walter Kristiansen (s.)

Olav Tøndevold (s.)